

a vyhověti žalobě, jak navrhuje dovolatel, protože se nižší soudy obíraly dosud jen právním důvodem žalobního nároku, nikoliv i jeho výší. Aby se věc stala zralou k rozhodnutí, bude třeba jednání v první stolici, pročez bylo zrušiti nejen napadený rozsudek, nýbrž i rozsudek prvního soudu a spornou věc vrátiti první stolici k dalšímu jednání a novému rozhodnutí (§ 510 c. ř. s.). Tomu není na závalu, že dovolací návrh zní jen na změnu napadeného rozsudku, neboť zrušení rozsudků obou nižších soudů stalo se nutným následkem odchýlného právního nazírání na věc.

Čís. 10972.

Podpis advokátův může býti umístěn na podání kdekoliv.

(Rozh. ze dne 8. září 1931, Rv I 1434/30.)

Žalobu nemanželské matky proti nemanželskému otci o náhradu toho, co žalobkyně vynaložila na dítě, o b a n i ž š í s o u d y zamítly.

N e j v y š š í s o u d zrušil rozsudek odvolacího soudu a vrátil mu věc, by o odvolání dále jednal.

D ů v o d y:

Soud první stolice zamítl žalobu, maje za to, že žalovaná, živící dítě zplozené se žalovaným, neměla zavazovací úmysl proti žalovanému, že totiž neočekávala náhradu od manžela a neměla úmysl, jej k ní zavázati. Žalobkyně napadala tento základ prvního rozsudku mimo jiné též pro nesprávné hodnocení důkazů a pro vadnost řízení, a to ve výkladech připojených k odvolacímu spisu na jeho konci po podpisu strany a bez dalšího ukončení datem aneb opětným podpisem. Odvolací soud potvrdil první rozsudek v podstatě z jeho důvodů, zejména i co do otázky, zda žalobkyně jednala v řečeném úmyslu a očekávání, prohlašuje po vyřízení přednesu odvolatelky, pokud byl podepsán, až do listu čís. 30, že »dalšími nepodepsanými vývody netřeba se blíže zabývat.« Dovolání napadá tento postup odvolacího soudu právem z důvodu vadnosti řízení podle § 503 čís. 2 c. ř. s. Podle § 467 c. ř. s. musí odvolání obsahovati kromě všeobecných náležitostí přípravného spisu podle §§ 75 a 78 c. ř. s. též podpis advokáta. Zákon nestanoví, kde, na kterém místě podání má advokátův podpis býti připojen. Ze slova podpis dalo by se snad usuzovati, že má býti umístěn na konci podání. Ale věcně odůvodněn tento požadavek není. Účel advokátova podpisu, že totiž advokát jako osobnost právnícky školená nese odpovědnost za obsah podání jím podepsaného, je splněn, ať je podpis umístěn na podání kdekoli. Je také uznáno stálou praxí, že na tom nesejde, kde se advokát na podání podepíše, a zejména je uznáváno, že podpis může býti také na příklad na první stránce, kde jsou ostatní údaje podle § 75 čís. 1 a 2 c. ř. s. Tomuto požadavku odvolací spis vyhovoval. Podpis strany na jeho konci — ostatně připojený jen psacím strojem jako tak zv. kancelářský podpis — nemá proto právní

význam. Mohl snad býti pokládán za účelný, by — stejně jako datum — naznačil konec podání a zabránil možnému vsunutí dodatků nepovolaným osobám. Ale o tom, že šlo o dodatek připojený někým nepovolaným, nevyslovil odvolací soud pochybnosti a nelze je míti za odůvodněné ani podle celkové úpravy dodatku. Měl-li však odvolací soud přes to odvolací spis za závadný po formální stránce, bylo na něm, by jej vrátil straně k opravě podle § 85 c. ř. s. Formální jeho závadnost nemohla proto býti příčinou, by odvolací soud věcně pominul formálně vadnou část odvolacího spisu a nechal odvolací důvody v ní uplatňované nepovšimnuté. Tím zaviněna vada řízení, a to vada podstatná (§ 503 čis. 2 c. ř. s.), protože nevyřízené výtky čelily přímo proti samému skutkovému základu prvního rozsudku. Musí tudíž odvolací soud vyřídit odvolání v nevyřízené části dodatečně a proto byl zrušen jeho rozsudek, založený na vadném řízení.

Čís. 10973.

Způsobilost nemanželského dítěte k samostatné výživě nenastává již dosažením určitého věku dítěte, nýbrž jest ji stanoviti pro každý případ zvláště; nastává, jakmile se dítě po náležitě předběžné průpravě stane schopným a oprávněným zvolené výdělečné zaměstnání plně vykonávati.

Vyživovací povinnost stihá nemanželského otce po dobu, až dítě jest s to samo se uživiti, a pomíjí, a to nadobro, jakmile dítě této způsobilosti nabylo, bez ohledu na to, zda a kolik vydělá nebo zda občas nebo vůbec jest bez zaměstnání a bez výdělku. Způsobilost však musí býti úplná, t. j. taková, by nemanželskému dítěti zajišťovala, by ve svém oboru se plně uplatnilo.

(Rozh. ze dne 8. září 1931, Rv I 2201/30.)

Žalobu nemanželského dítěte, narozeného roku 1911, proti otci o placení výživného 2000 Kč měsíčně procesní soud první stolice zamítl. Odvolací soud přisoudil žalobci výživné měsíčních 200 Kč.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání ani té ani oné strany.

Důvody:

Po právní stránce vytýká žalobce, že odvolací soud nepřihlédl k tomu, že žalobcovo školení není doposud skončeno a že, jak svědek Miroslav J. uvedl, nelze se bez dalšího vzdělání uplatniti ve zvoleném oboru, a že se další vzdělání žalobce doporučuje vzhledem ke zvláště příznivým podmínkám u něho daným. Posléze vytýká nesprávný prý výklad slov »způsobilost k samostatnému živení« tvrdě, že se k tomu vyžaduje nejen, jak odvolací soud míní, skutečné opatření si výdělku, postačujícího k plné výživě dítěte, nýbrž takového výdělku, jenž jest přiměřený ve smyslu § 166 obč. zák. stavu a majetkovým poměrům nemanželského otce. Poněvadž však i žalovaný si do rozsudku stěžuje a pod dovolacím